

Arrest

nr. 315 052 van 18 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 29 mei 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U zou over de Pakistaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Poonch, Kashmir, Pakistan. In 2005 zou u lid geworden zijn van de "UKPNP", een partij die ijvert voor de onafhankelijkheid van Kashmir. Wegens uw inkomsten zou u benoemd zijn tot "finance secretary". Hierdoor zou u verschillende problemen gekend hebben doorheen de jaren. In 2008 en 2013 zou u meegenomen zijn door de "ISI", de militaire inlichtingendienst. U zou verhoord en bedreigd zijn. Ook zou u problemen gekend hebben met allerlei religieuze, jihadistische groeperingen. Zo werd uw huis aangevallen. In 2011 zou uw winkel afgebrand zijn. In 2018 zou u besloten hebben om het land te verlaten, nadat u op een vergadering te horen had gekregen dat u vermoord zou kunnen worden. Met gebruik van uw eigen paspoort en een visum reisde u naar Abu Dhabi

waar u een periode verbleef vooraleer u legaal verder reisde naar Frankrijk. U zou meteen doorgereisd zijn naar België, waar u op 10/04/2019 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van uw identiteitskaart, uw partijkaart (uitgevaardigd in België), een partijbrief, een partijattest uit 2005, een brief van uw partij in België, documenten over een brand in uw gebouw in 2011, foto's van de partijbijeenkomsten in België, een document van uw Belgische voorzitter, een attest dat handelt over een andere Kashmiri met problemen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U verklaarde diabetes te hebben en geheugenproblemen te hebben. Voor de diabetes neemt u echter insuline en uw beweerde geheugenproblemen weet u dan weer niet te staven.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U wist uw vrees voor vervolging niet aannemelijk te maken, noch wist u uw nood aan subsidiaire bescherming aan te tonen.

Vooreerst legde u geen enkel geldig, origineel identiteitsbewijs neer. U legde enkel een kopie van een identiteitskaart neer. Toch verklaarde u voor het CGVS dat u uw originele kaart gewoon thuis heeft liggen. U heeft het echter nagelaten om deze originele identiteitskaart later neer te leggen. Wat betreft uw origineel paspoort verklaarde u zeer stereotiep, dat u deze na aankomst in Frankrijk aan uw smokkelaar diende af te geven. U heeft dit verlies echter nooit aangegeven, zodat dit enkel een blote bewering is. Het is dan ook duidelijk voor het CGVS dat u niet wenst dat de inhoud van uw originele identiteitstukken bekend wordt voor het CGVS. Hieruit ontstaat de sterke indruk dat u niet de waarheid vertelt over het moment dat u Pakistan verlaten heeft en uw verblijfplaatsen voor uw verzoek om internationale bescherming in België. Dit blijkt uit de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde over uw reisroute.

U beweerde hierover voor het CGVS immers dat u in juni 2018 Pakistan verlaten heeft voor Abu Dhabi, waar u 2 tot 3 maanden verbleef, terwijl u een visum voor Frankrijk regelde. Na aankomst in Frankrijk zou u na enkele uren al doorgereisd zijn naar België, waar u in 2019, direct na uw aankomst een verzoek om internationale bescherming zou indienen (CGVS, p. 5-6). Dit staat in schril contrast met de logica van een tijdslijn en uw verklaringen zoals ze opgetekend werden voor de DVZ. Immers als u Pakistan in juni 2018 verlaten had, dan kon u na een verblijf van 3 maanden in Abu Dhabi en een verblijf van slechts enkele uren in Frankrijk, nooit in 2019 in België aangekomen zijn en al zeker nooit in april 2019, toen u uw verzoek in België daadwerkelijk indiende. Voor de DVZ verklaarde u dan weer in juni 2018 Pakistan verlaten te hebben voor Abu Dhabi, vanwaar u in oktober 2018 vertrok naar Frankrijk, waar u verbleef tot april 2019, vooraleer u naar België kwam (DVZ-verklaring punt 37). Deze versie zou zeer mooi de wel zeer grote gaten in uw tijdslijn opvullen, maar dit zou ook betekenen dat u een half jaar in Frankrijk verbleef i.p.v. slechts enkele uren. U hierop gewezen ontkende de versie voor de DVZ (CGVS, p. 6). Nochtans had u voor de DVZ zelfs het detail verschaft dat u op een kamer voorzien door uw smokkelaar verbleef. U probeerde uw tijdslijn wat aan te passen, maar u was niet in staat om de grote gaten te vullen. Uiteindelijk beweerde u, en dit in tegenstrijd met uw juist daarvoor afgelegde verklaring, dat u niet meteen na aankomst in België een verzoek indiende, maar wel een (onbekend) tijdje later (CGVS, p. 6). U gevraagd waarom u plots gewacht zou hebben met het indienen van uw verzoek, verklaarde u zeer vaag, dat u diende wachten op uw partij, wat zeker geen verklaring biedt voor uw duidelijk ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw reisroute.

Wat er ook van zij, welke versie u volgt van uw verklaringen dienen er toch volgende vaststellingen gedaan te worden die de ernst van uw verzoek om internationale bescherming verder uithollen. Immers reisde u langs Frankrijk en ondanks uw onduidelijke duur van verblijf daar (gaande van 8 uren tot 6 maanden), heeft u in Frankrijk geen verzoek om internationale bescherming ingediend, dit terwijl men kan verwachten dat u dit zo snel mogelijk na aankomst in het eerste veilige land zou doen. Ten tweede heeft u blijkens uw aangepaste verklaring ook nog eens een lange periode gewacht vooraleer u in België een verzoek tot internationale bescherming indiende. Dit aarzelend en afwachtend handelen van u ondermijnen de oprechtheid van uw verzoek en het dringende van uw nood om bescherming.

Wat betreft uw vrees verklaarde u actief te zijn voor de UKPNP, maar hier kan om verschillende redenen geen enkel geloof aan worden gehecht. Zo kan er vooreerst ernstig getwijfeld worden bij uw beweerde

jarenlange activisme in Pakistan en daaruit voortvloeiende vrees. Zo verklaarde u voor het CGVS dat u een functie had binnen uw partij. U zou immers een financieel secretaris geweest zijn; u bevestigde dat dit uw enige titel was (CGVS, p. 7). Voor de DVZ had u nog laten noteren een secretaris te zijn van een "Union council" die de partij weliswaar financieel ondersteunde, maar er was geen sprake van dat u de secretaris voor financiën was (DVZ- vragenlijst punt 3.3). Hierop gewezen verduidelijkte u dat een "union council" een kleine regio is, maar gaf u geen uitleg over de vastgestelde tegenstrijdigheid (CGVS, p. 7). U wist ook niet te zeggen wanneer juist u secretaris van financiën werd. Voorts legde u een lidkaart neer van uw partij. U verklaarde dat deze in België uitgevaardigd werd en dat u deze 3-4 maanden voor uw gehoor voor het CGVS (dd. 08/2023) had aangevraagd. Het is echter bevreemdend dat uw partijkaart blijkens haar inhoud uitgevaardigd werd in november 2022, terwijl uw aanvraag dateerde van aprilmei 2023. Ook dient vastgesteld dat u beweerde sinds 2019 al in België te zijn, maar blijkbaar voorzag uw partij u pas van een lidkaart in 2022. U gevraagd waarom u in 2023 een kaart zou krijgen die uitgevaardigd is in 2022, beweerde u dat jullie lidkaarten maar 3 jaren geldig zijn, waarna een nieuwe kaart uitgevaardigd wordt. Echter blijkt uit uw eigen kaart dat deze maar 2 jaren geldig is (tem 11/2024), waarmee u zichzelf meteen tegensprak. Hierop beweerde u dan maar dat uw kaart 2 of 3 jaren geldig was, hetgeen niet serieus is (CGVS, p. 7).

Ook uw concrete partijkennis vertoonde enige duidelijk lacunes. Zo kon u al niet juist zeggen wanneer de UKPNP werd opgericht. U gevraagd wie aan het hoofd van de Europese tak zou staan, verwees u naar de leider Shauqat Ali Kashmiri. Hierop doorgevraagd, noemde u nog één naam van een leider, maar meer kon u er niet geven, noch kende u hun titels (CGVS, p. 10). Voorts valt het op dat u nauwelijks enige documentatie kunt neerleggen over uw activisme in Pakistan, dit ondanks uw bewering lid te zijn van de UKPNP sinds 2005. U gevraagd achter meer documentatie, verklaarde u nogal bevreemdend dat u niet verwacht had dat u al zo snel voor een interview diende te komen (CGVS, p. 3, 9). Vooreerst dient hierover gezegd te worden dat uw verzoek dateert van 2019, maar u werd pas in 2023 gehoord waardoor u meer dan voldoende tijd heeft gehad om de nodige ondersteunende stukken neer te leggen. Bovendien heeft u na uw gehoor van augustus 2023 nog steeds geen documenten neergelegd, ondanks uw bewering dat u deze heeft laten opsturen (CGVS, p. 3). Voorts verklaart u ook dat u dusdanig hals over kop Pakistan diende te verlaten dat u geen tijd had om documenten mee te nemen (CGVS, p. 4), wat u even later weer tegensprak door te beweren dat u al in 2015 alles begon te organiseren om het land te verlaten, wat u uiteindelijk naar eigen zeggen pas in 2018 deed, waardoor u tijd genoeg had om de nodige documentatie te verzamelen (CGVS, p. 9). De documenten die u dan wel neerlegt ter ondersteuning van uw activisme in Pakistan, zijn vaag en weinigzeggend. U legt enkele brieven neer waarin verwezen wordt naar uw lidmaatschap sinds 2005, maar opvallend genoeg wordt hier met geen woord gerept over uw beweerde functie in Pakistan, noch wordt er concreet ingegaan in uw activisme aldaar. Dient hoe dan ook te worden benadrukt dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen.

Uit bovenstaande kan afgeleid worden, dat mocht er al enig geloof worden gehecht aan uw beweerde betrokkenheid bij de UKPNP in Kashmir (quod non), deze van een dusdanig laag niveau was, dat uw bewering hiervoor vervolgd te worden (u gaf uiteindelijk aan dat uw partij eigenlijk een legale partij is in Pakistan, CGVS, p. 9), ongeloofwaardig is. Dit vermoeden blijkt verder ook door uw vage en ongeloofwaardige beweringen omtrent uw ingeroepen vrees.

Zo verklaarde u dat u tweemaal opgepakt werd door de "ISI" (Inter Services Intelligence, de Pakistaanse militaire inlichtingendienst), in 2008 en in 2013. U verduidelijkte hierbij niet officieel aangehouden te zijn (CGVS, p. 8). Vreemd genoeg was er tijdens uw gehoor voor de DVZ geen spoor terug te vinden van deze twee officiële aanhoudingen; wat meer is, voor de DVZ verbond u de twee jaartallen 2008 en 2013 juist aan aanvallen door de jihadistische organisaties (DVZ- verslag, punt 3.5). Wat betreft uw problemen met deze jihadistische organisaties bleef u voor het CGVS uiterst vaag. U verklaarde dat zij uw huis 3 of 4 maal aangevallen hebben, maar u kon zelfs bij benadering niet zeggen wanneer dit gebeurde (CGVS, p. 8). Uiteindelijk bleek zelfs dat u tussen 2015 en uw vertrek in 2018 geen enkel ernstig probleem meer gekend had (CGVS, p. 9). Alle problemen die u vermeldde wist u verder ook niet aan te tonen mits het neerleggen van enig bewijs. U legde een dossier neer over het afbranden van uw winkels, echter dient er gewezen te worden op toegevoegde informatie (en dit geldt uitdrukkelijk voor alle door u neergelegde stukken), dat uit toegevoegde informatie blijkt dat veel soorten documenten in Pakistan vervalst kunnen worden. Ten tweede blijkt nergens dat het afbranden van uw winkel in 2011 enige band zou hebben met uw politiek activisme: het CGVS heeft immers geen zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen. U verklaarde verder een klacht tegen onbekenden te hebben, maar u heeft deze nooit neergelegd ten aanzien van het CGVS. Het lijkt er dan ook sterk op dat u mogelijks een losstaand incident zoals het afbranden van uw winkels probeert te integreren in uw relaas. Ook de vaststelling dat u, ondanks uw bewering al jaren in het vizier zou lopen van de oppermachtige ISI, gewoon met gebruik van uw eigen paspoort Pakistan niet één, maar meermaals wist te verlaten ondermijnt enige geloofwaardigheid van uw beweerde vrees. Dat u op de koop toe bij de vorige reizen naar het buitenland gewoon terugkeerde naar Pakistan, ondanks uw bewering al jaren problemen te kennen, ondermijnt uw geloofwaardigheid eigenlijk compleet.

Tenslotte weet uw activisme voor UKPNP in België ook niet te overtuigen. U legde verschillende foto's voorzien van uitleg voor waarop u te zien bent tijdens activiteiten voor de UKPNP in België. Dit staat ten eerste in schril contrast met het totale ontbreken aan informatie over uw beweerde activiteiten in Pakistan. Ten tweede kan het CGVS andermaal niet weten, waar, wanneer en onder welke omstandigheden veel van deze foto's gemaakt zijn. De krantenartikelen hierover die u neerlegde waren collages wat het geloof in de authenticiteit ook geen goed doet. De reikwijdte en het draagvlak van deze acties mag dan ook ten zeerste betwijfeld worden. Zo is het al sprekend voor de invloed van uw betogingen wanneer men op enkele foto's u en enkel andere Kashmiri's ziet betogen met daarnaast enkele mannen die de Afghaanse vlag vasthouden. U kunt dan ook op geen enkele manier aantonen dat uw overheden weet zouden hebben van deze toch wel weinig zichtbare activiteiten en mochten ze hier al weet van hebben dan blijkt nergens uit dat er enig gevolg aan werd gehecht.

Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging. De overige door u neergelege documenten voegen niets wezenlijks toe. Het document dat handelt over een andere Kashmiri dateert van 2017 en u kunt niet aantonen dat u persoonlijk hierdoor een proleem zou kennen.

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsvername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan te worden beoordeeld.

De regio van Kashmir wordt verdeeld onder Pakistan, India en China. Zowel Pakistan als India eisen de volledige regio op wat al jaren voor spanningen zorgt. De grens tussen het Pakistaanse en Indische deel van Kashmir, de zogenaamde "Line of Control" (LoC) is één van de meest gemilitariseerde regio's in de wereld. In 2020 kondigde de overheid aan dat Gilgit-Baltistan de status van provincie zou krijgen. In februari 2021 werd

de wapenstilstand van 2003 hersteld in het gebied van de LoC, wat zorgde voor een normalisering van de levensomstandigheden. In 2017 had Azad-Kashmir een geschat inwonersaantal van 3 tot 4.5 miljoen en Gilgit-Baltistan 2 miljoen.

Wat betreft Azad Kashmir meldde ACLED in 2022 geen enkel incident, net zoals PIPS en PICSS. Voor de regio GilgitBaltistan registreerde ACLED in 2022 twee incidenten. PIPS maakte melding van drie aanvallen van gewapende groeperingen, PICSS rapporteerde over één aanval. Beide regio's worden dan ook als stabiel omschreven. CRSS maakte rapporteerde dat er geen slachtoffers waren van terrorisme of anti-terrorisme operaties.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en GilgitBaltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“U wist uw vrees voor vervolging niet aannemelijk te maken, noch wist u uw nood aan subsidiaire bescherming aan te tonen.

Vooreerst legde u geen enkel geldig, origineel identiteitsbewijs neer. U legde enkel een kopie van een identiteitskaart neer. Toch verklaarde u voor het CGVS dat u uw originele kaart gewoon thuis heeft liggen. U heeft het echter nagelaten om deze originele identiteitskaart later neer te leggen. Wat betreft uw origineel paspoort verklaarde u zeer stereotiep, dat u deze na aankomst in Frankrijk aan uw smokkelaar diende af te geven. U heeft dit verlies echter nooit aangegeven, zodat dit enkel een blote bewering is. Het is dan ook duidelijk voor het CGVS dat u niet wenst dat de inhoud van uw originele identiteitstukken bekend wordt voor het CGVS. Hieruit ontstaat de sterke indruk dat u niet de waarheid vertelt over het moment dat u Pakistan verlaten heeft en uw verblijfplaatsen voor uw verzoek om internationale bescherming in België. Dit blijkt uit de ongeloofwaardige verklaringen die u aflegde over uw reisroute.

U beweerde hierover voor het CGVS immers dat u in juni 2018 Pakistan verlaten heeft voor Abu Dhabi, waar u 2 tot 3 maanden verbleef, terwijl u een visum voor Frankrijk regelde. Na aankomst in Frankrijk zou u na enkele uren al doorgereisd zijn naar België, waar u in 2019, direct na uw aankomst een verzoek om internationale bescherming zou indienen (CGVS, p. 5-6). Dit staat in schril contrast met de logica van een tijdslijn en uw verklaringen zoals ze opgetekend werden voor de DVZ. Immers als u Pakistan in juni 2018 verlaten had, dan kon u na een verblijf van 3 maanden in Abu Dhabi en een verblijf van slechts enkele uren in Frankrijk, nooit in 2019 in België aangekomen zijn en al zeker nooit in april 2019, toen u uw verzoek in België daadwerkelijk indiende. Voor de DVZ verklaarde u dan weer in juni 2018 Pakistan verlaten te hebben voor Abu Dhabi, vanwaar u in oktober 2018 vertrok naar Frankrijk, waar u verbleef tot april 2019, vooraleer u naar België kwam (DVZ-verklaring punt 37). Deze versie zou zeer mooi de wel zeer grote gaten in uw tijdslijn opvullen, maar dit zou ook betekenen dat u een half jaar in Frankrijk verbleef i.p.v. slechts enkele uren. U hierop gewezen ontkende de versie voor de DVZ (CGVS, p. 6). Nochtans had u voor de DVZ zelfs het detail verschaft dat u op een kamer voorzien door uw smokkelaar verbleef. U probeerde uw tijdslijn wat aan te passen, maar u was niet in staat om de grote gaten te vullen. Uiteindelijk beweerde u, en dit in tegenstrijd met uw juist daarvoor afgelegde verklaring, dat u niet meteen na aankomst in België een verzoek indiende, maar wel een (onbekend) tijdje later (CGVS, p. 6). U gevraagd waarom u plots gewacht zou hebben met het indienen van uw verzoek, verklaarde u zeer vaag, dat u diende wachten op uw partij, wat zeker geen verklaring biedt voor uw duidelijk ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw reisroute.

Wat er ook van zij, welke versie u volgt van uw verklaringen dienen er toch volgende vaststellingen gedaan te worden die de ernst van uw verzoek om internationale bescherming verder uithollen. Immers reisde u langs Frankrijk en ondanks uw onduidelijke duur van verblijf daar (gaande van 8 uren tot 6 maanden), heeft u in Frankrijk geen verzoek om internationale bescherming ingediend, dit terwijl men kan verwachten dat u dit zo snel mogelijk na aankomst in het eerste veilige land zou doen. Ten tweede heeft u blijkens uw aangepaste verklaring ook nog eens een lange periode gewacht vooraleer u in België een verzoek tot internationale bescherming indiende. Dit aarzelend en afwachtend handelen van u ondermijnen de oprechtheid van uw verzoek en het dringende van uw nood om bescherming.

Wat betreft uw vrees verklaarde u actief te zijn voor de UKPNP, maar hier kan om verschillende redenen geen enkel geloof aan worden gehecht. Zo kan er vooreerst ernstig getwijfeld worden bij uw beweerde jarenlange activisme in Pakistan en daaruit voortvloeiende vrees. Zo verklaarde u voor het CGVS dat u een functie had binnen uw partij. U zou immers een financieel secretaris geweest zijn; u bevestigde dat dit uw enige titel was (CGVS, p. 7). Voor de DVZ had u nog laten noteren een secretaris te zijn van een "Union council" die de partij weliswaar financieel ondersteunde, maar er was geen sprake van dat u de secretaris voor financiën was (DVZ- vragenlijst punt 3.3). Hierop gewezen verduidelijkte u dat een "union council" een kleine regio is, maar gaf u geen uitleg over de vastgestelde tegenstrijdigheid (CGVS, p. 7). U wist ook niet te zeggen wanneer juist u secretaris van financiën werd. Voorts legde u een lidkaart neer van uw partij. U verklaarde dat deze in België uitgevaardigd werd en dat u deze 3-4 maanden voor uw gehoor voor het CGVS (dd. 08/2023) had aangevraagd. Het is echter bevreemdend dat uw partijkaart blijkens haar inhoud uitgevaardigd werd in november 2022, terwijl uw aanvraag dateerde van aprilmei 2023. Ook dient vastgesteld dat u beweerde sinds 2019 al in België te zijn, maar blijkbaar voorzag uw partij u pas van een lidkaart in 2022. U gevraagd waarom u in 2023 een kaart zou krijgen die uitgevaardigd is in 2022, beweerde u dat jullie lidkaarten maar 3 jaren geldig zijn, waarna een nieuwe kaart uitgevaardigd wordt. Echter blijkt uit uw eigen kaart dat deze maar 2 jaren geldig is (tem 11/2024), waarmee u zichzelf meteen tegensprak. Hierop beweerde u dan maar dat uw kaart 2 of 3 jaren geldig was, hetgeen niet serieus is (CGVS, p. 7).

Ook uw concrete partijkennis vertoonde enige duidelijk lacunes. Zo kon u al niet juist zeggen wanneer de UKPNP werd opgericht. U gevraagd wie aan het hoofd van de Europese tak zou staan, verwees u naar de leider Shauqat Ali Kashmiri. Hierop doorgevraagd, noemde u nog één naam van een leider, maar meer kon u er niet geven, noch kende u hun titels (CGVS, p. 10). Voorts valt het op dat u nauwelijks enige documentatie kunt neerleggen over uw activisme in Pakistan, dit ondanks uw bewering lid te zijn van de UKPNP sinds 2005. U gevraagd achter meer documentatie, verklaarde u nogal bevreemdend dat u niet verwacht had dat u al zo snel voor en interview diende te komen (CGVS, p. 3, 9). Vooreerst dient hierover gezegd te worden dat uw verzoek dateert van 2019, maar u werd pas in 2023 gehoord waardoor u meer dan voldoende tijd heeft gehad om de nodige ondersteunende stukken neer te leggen. Bovendien heeft u na uw gehoor van augustus 2023 nog steeds geen documenten neergelegd, ondanks uw bewering dat u deze heeft laten opsturen (CGVS, p. 3). Voorts verklaart u ook dat u dusdanig hals over kop Pakistan diende te verlaten dat u geen tijd had om documenten mee te nemen (CGVS, p. 4), wat u even later weer tegensprak door te beweren dat u al in 2015 alles begon te organiseren om het land te verlaten, wat u uiteindelijk naar eigen zeggen pas in 2018 deed, waardoor u tijd genoeg had om de nodige documentatie te verzamelen (CGVS, p. 9). De documenten die u dan wel neerlegt ter ondersteuning van uw activisme in Pakistan, zijn vaag en weinigzeggend. U legt enkele brieven neer waarin verwezen wordt naar uw lidmaatschap sinds 2005, maar opvallend genoeg wordt hier met geen woord gerept over uw beweerde functie in Pakistan, noch wordt er concreet ingegaan in uw

activisme aldaar. Dient hoe dan ook te worden benadrukt dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen.

Uit bovenstaande kan afgeleid worden, dat mocht er al enig geloof worden gehecht aan uw beweerde betrokkenheid bij de UKPNP in Kashmir (quod non), deze van een dusdanig laag niveau was, dat uw bewering hiervoor vervolgd te worden (u gaf uiteindelijk aan dat uw partij eigenlijk een legale partij is in Pakistan, CGVS, p. 9), ongeloofwaardig is. Dit vermoeden blijkt verder ook door uw vage en ongeloofwaardige beweringen omtrent uw ingeroepen vrees.

Zo verklaarde u dat u tweemaal opgepakt werd door de "ISI" (Inter Services Intelligence, de Pakistaanse militaire inlichtingendienst), in 2008 en in 2013. U verduidelijkt hierbij niet officieel aangehouden te zijn (CGVS, p. 8). Vreemd genoeg was er tijdens uw gehoor voor de DVZ geen spoor terug te vinden van deze twee officiële aanhoudingen; wat meer is, voor de DVZ verbond u de twee jaartallen 2008 en 2013 juist aan aanvallen door de jihadistische organisaties (DVZ- verslag, punt 3.5). Wat betreft uw problemen met deze jihadistische organisaties bleef u voor het CGVS uiterst vaag. U verklaarde dat zij uw huis 3 of 4 maal aangevallen hebben, maar u kon zelfs bij benadering niet zeggen wanneer dit gebeurde (CGVS, p. 8). Uiteindelijk bleek zelfs dat u tussen 2015 en uw vertrek in 2018 geen enkel ernstig probleem meer gekend had (CGVS, p. 9). Alle problemen die u vermeldde wist u verder ook niet aan te tonen mits het neerleggen van enig bewijs. U legde een dossier neer over het afbranden van uw winkels, echter dient er gewezen te worden op toegevoegde informatie (en dit geldt uitdrukkelijk voor alle door u neergelegde stukken), dat uit toegevoegde informatie blijkt dat veel soorten documenten in Pakistan vervalst kunnen worden. Ten tweede blijkt nergens dat het afbranden van uw winkel in 2011 enige band zou hebben met uw politiek activisme: het CGVS heeft immers geen zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen. U verklaarde verder een klacht tegen onbekenden te hebben, maar u heeft deze nooit neergelegd ten aanzien van het CGVS. Het lijkt er dan ook sterk op dat u mogelijks een losstaand incident zoals het afbranden van uw winkels probeert te integreren in uw relaas. Ook de vaststelling dat u, ondanks uw bewering al jaren in het vizier zou lopen van de oppermachtige ISI, gewoon met gebruik van uw eigen paspoort Pakistan niet één, maar meermaals wist te verlaten ondermijnt enige geloofwaardigheid van uw beweerde vrees. Dat u op de koop toe bij de vorige reizen naar het buitenland gewoon terugkeerde naar Pakistan, ondanks uw bewering al jaren problemen te kennen, ondermijnt uw geloofwaardigheid eigenlijk compleet.

Tenslotte weet uw activisme voor UKPNP in België ook niet te overtuigen. U legde verschillende foto's voorzien van uitleg voor waarop u te zien bent tijdens activiteiten voor de UKPNP in België. Dit staat ten eerste in schril contrast met het totale ontbreken aan informatie over uw beweerde activiteiten in Pakistan. Ten tweede kan het CGVS andermaal niet weten, waar, wanneer en onder welke omstandigheden veel van deze foto's gemaakt zijn. De krantenartikelen hierover die u neerlegde waren collages wat het geloof in de authenticiteit ook geen goed doet. De reikwijdte en het draagvlak van deze acties mag dan ook ten zeerste betwijfeld worden. Zo is het al sprekend voor de invloed van uw betogingen wanneer men op enkele foto's u en enkel andere Kashmiri's ziet betogen met daarnaast enkele mannen die de Afghaanse vlag vasthouden. U kunt dan ook op geen enkele manier aantonen dat uw overheden weet zouden hebben van deze toch wel weinig zichtbare activiteiten en mochten ze hier al weet van hebben dan blijkt nergens uit dat er enig gevolg aan werd gehecht.

Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging. De overige door u neergelege documenten voegen niets wezenlijks toe. Het document dat handelt over een andere Kashmiri dateert van 2017 en u kunt niet aantonen dat u persoonlijk hierdoor een proleem zou kennen.

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoont dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen

en het bekritiseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Waar verzoeker aanvoert dat er bij het inschatten van de procedurele noden een verkeerde inschatting werd gemaakt en de verwerende partij vrij lichtzinnig over zijn fysieke en psychische toestand is gegaan, terwijl hij gehoord werd zonder advocaat en niet ingelicht was over zijn rechten en verplichtingen, en daarenboven ziek was op de dag van het persoonlijk onderhoud, kan hij niet overtuigen.

Vooreerst blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat de *protection officer* uitgebreid aandacht heeft besteed aan de inleiding van het persoonlijk onderhoud en dat werd aangekruist dat volgende zaken zijn gebeurd: *“De rol van de tolk, de advocaat, de verzoeker en het verloop van het persoonlijk onderhoud werden uitgelegd.”*, *“De structuur van het persoonlijk onderhoud werd overlopen : alle verklaringen worden genoteerd - vertrouwelijkheid - problemen altijd melden tijdens persoonlijk onderhoud.”*, *“De verzoeker geeft aan de tolk goed te begrijpen.”* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 1). Verzoeker werd aldus duidelijk ingelicht over het persoonlijk onderhoud. Verzoeker maakt verder niet concreet op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen.

Verzoeker maakte doorheen het persoonlijk onderhoud overigens zelf geen enkele melding van het gegeven dat hij niet in staat zou zijn deel te nemen aan het onderhoud. Op het einde van het onderhoud wanneer hem gevraagd werd of hij nog iets wilde toevoegen, stelde verzoeker wel dat hij niets wilt toevoegen aangezien zijn geheugen niet goed is en hij in behandeling is bij de dokter (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Hij sprak op geen enkel ogenblik uit dat hij niet bij machte was verklaringen omtrent zijn relaas af te leggen en het persoonlijk onderhoud te ondergaan. Evenmin deden er zich moeilijkheden voor tijdens de duur van het onderhoud. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat het gehoor op normale wijze is verlopen; er kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Integendeel blijkt dat verzoeker tijdens het interview in staat was om zijn vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Er werden eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die hij kennelijk kon volgen en waarvan hij de logica en inhoud begreep. Er blijkt niet dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn relaas op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Wat betreft de door verzoeker aangekaarte medische problemen, stelt de Raad in navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast dat verzoeker op het einde van zijn persoonlijk onderhoud aangaf diabetes en geheugenproblemen te hebben. De Raad stelt vast dat verzoeker bij aanvang van de procedure hiervan geen melding maakte wanneer er gepolst werd of er elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ). Op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf verzoeker wel aan dat hij diabetes heeft en insulinetabletten neemt, wanneer gepolst werd naar zijn gezondheidstoestand (Verklaring DVZ, vraag 32). Verzoeker brengt evenwel geen enkel medisch attest bij waaruit zou kunnen blijken dat hij te kampen heeft met geheugenproblemen. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, kon het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht vaststellen dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bijgevolg kon in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Aan het verzoekschrift voegt verzoeker een medisch attest en stelt dat het algemeen geweten is dat personen met ernstige diabetes last kunnen hebben van concentratie- en geheugenproblemen. De Raad stelt vast dat uit het bijgevoegde attest, dat dateert van 22 april 2024, blijkt dat verzoeker zijn arts heeft verteld te lijden aan verwardheid en geheugenverlies gedurende meerdere maanden. De ondertekende arts verklaart hierin dan ook enkel wat verzoeker hem heeft gezegd. Dit attest bevat geen enkele diagnose, geen enkele toelichting over het type van diabetes van verzoeker en of dit mogelijks geheugenproblemen met zich kan meebrengen. Ook stelt de Raad vast dat het persoonlijk onderhoud reeds plaatsvond op 10 augustus 2023. Bijgevolg kan een attest van 22 april 2024 waarin enkel sprake is van de gezegden van verzoeker, niet volstaan een ander licht te werpen op wat voorafgaat en de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen die maken dat verzoeker zijn nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt.

Verzoeker legt thans een kopie voor van zijn paspoort en van zijn Schengenvisum. Hij stelt hierbij dat hij niet goed geïnformeerd was en ook het belang niet inzag om dergelijke stukken voor te leggen.

Niet alleen legt verzoeker slechts fotokopieën neer. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan geen bewijswaarde worden verleend, ook gaat hij hiermee in tegen het dossier gezien hij eerder zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde dat hij zijn paspoort na aankomst in Frankrijk aan de smokkelaar diende af te geven (Verklaring DVZ, vraag 28; Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Verzoeker biedt in het verzoekschrift geen enkele verklaring voor het gegeven dat hij thans wel bij machte is, zij het fotokopieën, van voormelde

documenten neer te leggen. Het argument dat hij niet goed geïnformeerd was en het belang niet inzag om dergelijke stukken voor te leggen is gelet op deze vaststellingen niet ernstig. Onverminderd het voormelde, stelt de Raad vast dat de door verzoeker neergelegde fotokopieën evenmin bij machte zijn een inzicht te geven over het moment dat hij Pakistan verlaten heeft en wat zijn verblijfplaats was vooraleer hij zijn verzoek om internationale bescherming in België indiende.

Waar hij aangeeft dat hij na zoveel tijd en zonder voorbereiding exacte data niet meer kan herinneren teneinde zijn verklaringen rond de reisroute te verschonen, overtuigt verzoeker evenmin. Vooreerst kan men veronderstellen dat iemand die werkelijk een vluchtelingenrechtelijke vrees zou koesteren, hiervoor het land verlaat en in andere landen verblijft alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen in staat zou zijn om zijn vrees, vlucht en verblijfplaatsen op eender welk moment, zonder enige voorbereiding, in aan- of afwezigheid van zijn advocaat te verwoorden en toe te lichten en dit ongeacht het tijdsverloop. Bijgevolg kon van verzoeker, die zijn land van herkomst heeft verlaten en blijkens zijn verklaringen in Frankrijk verbleef worden verwacht dat hij de duur van zijn verblijf in Frankrijk nader kan situeren en eenduidig is in zijn verklaringen hierover. Er kan dan ook worden verwacht dat hij weet of hij enkele uren in Frankrijk is verbleven is of vijf maanden. Een fundamenteel verschil in zijn verklaringen waarvoor verzoeker ook in het verzoekschrift nog steeds geen duidelijkheid verschaft.

Wat betreft de vaststellingen rond de beweerde betrokkenheid bij de UKPNP in Kashmir, de aard hiervan, alsook verzoekers beweringen omtrent de door hem ingeroepen vrees, komt verzoeker niet verder dan de stelling dat verwerende partij vooringenomen is en geen enkel moment gelooft dat verzoeker actief is geweest, dat hij financieel sterk is en ernstig bijdroeg inzake het beleid en de organisatie van UKPNP. Verzoeker gaat hiermee volstrekt voorbij aan de pertinente vaststellingen desbetreffend en werpt hier dan ook geen ander licht op. Verzoeker brengt ook geen concrete gegevens bij waaruit blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien hebben de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift een fotokopie van verklaringen van de heer J.M., de Central Secretary Committee on Foreign Affairs, en van de heer S.I.H.. Volgens verzoeker werpen deze verklaringen een ander licht op zijn profiel en blijkt de nood aan bijkomend onderzoek noodzakelijk.

Vooreerst stelt de Raad vast dat de verklaring van S.I.H dezelfde is als deze die verzoeker eerder neerlegde in zijn originele vorm. Desbetreffend werd geoordeeld in de bestreden beslissing: *“De documenten die u dan wel neerlegt ter ondersteuning van uw activisme in Pakistan, zijn vaag en weinigzeggend. U legt enkele brieven neer waarin verwezen wordt naar uw lidmaatschap sinds 2005, maar opvallend genoeg wordt hier niet een woord gerept over uw beweerde functie in Pakistan, noch wordt er concreet ingegaan in uw activisme aldaar. Dient hoe dan ook te worden benadrukt dat documenten slechts een ondersteunende functie hebben, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen.”* De Raad ziet niet in op welke wijze het opnieuw neerleggen van een dergelijk document hier een ander licht op kan werpen.

Los van het feit dat verzoeker niet nader uitwerkt op welke wijze deze beide verklaringen een ander licht op zijn profiel zouden kunnen werpen, en louter stelt dat de vaststellingen van de bestreden beslissingen in deze stukken worden tegengesproken, merkt de Raad op dat aan fotokopieën niet zonder meer bewijswaarde kan worden verleend gelet op hun manipuleerbaar karakter. De Verklaring van de heer J.M. is een fotokopie. Bovendien stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing in de verklaring van de heer J.M. volledig op de korrel werd genomen, zich hierbij steunend op verzoekers eigen verklaringen en toelichting. Uit de inhoud van deze verklaring blijkt ook een duidelijk gesolliciteerd en subjectief karakter en dat ze werd opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming waardoor ze objectieve bewijswaarde ontbeert. Dergelijke subjectieve verklaringen kunnen dan ook geen ander licht werpen op de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen.

Het verwijzen naar algemene informatie in deze verklaring van J.M. volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan vooreerst dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat aan de door hem voorgehouden persoonlijke problemen en vrees geen geloof kan worden gehecht.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

In de bestreden beslissing wordt op dit punt op goede gronden als volgt geoordeeld:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan te worden beoordeeld.

De regio van Kashmir wordt verdeeld onder Pakistan, India en China. Zowel Pakistan als India eisen de volledige regio op wat al jaren voor spanningen zorgt. De grens tussen het Pakistaanse en Indische deel van Kashmir, de zogenaamde “Line of Control” (LoC) is één van de meest gemilitariseerde regio's in de wereld. In 2020 kondigde de overheid aan dat Gilgit-Baltistan de status van provincie zou krijgen. In februari 2021 werd de wapenstilstand van 2003 hersteld in het gebied van de LoC, wat zorgde voor een normalisering van de levensomstandigheden. In 2017 had Azad-Kashmir een geschat inwonersaantal van 3 tot 4.5 miljoen en Gilgit-Baltistan 2 miljoen.

Wat betreft Azad Kashmir meldde ACLED in 2022 geen enkel incident, net zoals PIPS en PICSS. Voor de regio Gilgit-Baltistan registreerde ACLED in 2022 twee incidenten. PIPS maakte melding van drie aanvallen van gewapende groeperingen, PICSS rapporteerde over één aanval. Beide regio's worden dan ook als

stabiel omschreven. CRSS maakte rapporteerde dat er geen slachtoffers waren van terrorisme of anti-terrorisme operaties.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

Verzoeker beperkt zich tot de argumentatie dat het hier om een stereotiepe motivering gaat, doch werkt ook dit wederom niet uit. De Raad stelt vast dat de beoordeling van de veiligheidssituatie in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet wel degelijk betrekking heeft op verzoekers regio van herkomst en ziet niet in op welke wijze deze motivering stereotiep zou zijn. Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op deze analyse, te meer verwerende partij voormelde informatie actualiseerde met haar aanvullende nota van 12 september 2024 waarin de *COI Focus Pakistan: Security situation* van 25 juni 2024 is vervat. Deze informatie ligt in dezelfde lijn als de vorige

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF